

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv unic, și anume interpretarea și aplicarea eronată a articolelor 90 și 91, în special a articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor; totodată a avut loc o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale recurenteii la un proces echitabil și la bună administrare.

Potrivit recurenteii, Tribunalul a considerat în mod eronat că reclamația sa depusă în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor este tardivă. Această reclamație a fost depusă în termen de trei luni de la decizia motivată a EUIPO, însă nu în termen de trei luni de la o respingere implicită anterioară, în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) a treia teză a treia liniuță din Statutul funcționarilor, a unei cereri depuse de către aceasta.

Recurenta reproșează în acest sens că interpretarea de către Tribunal a articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor contrazice modul de redactare a acestei dispoziții. Reclamația sa nu s-a referit la respingerea implicită menționată la articolul 90 alineatul (2) a treia teză a treia liniuță din Statutul funcționarilor, ci la o decizie comunicată acesteia în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) a treia teză a doua liniuță din același statut, iar aceasta, potrivit formulării din acest articol, era admisibilă. Din modul de redactare a articolului 90 alineatul (1) a treia teză, a articolului 90 alineatul (2) a treia teză a doua liniuță sau a articolului 90 alineatul (2) a treia teză a treia liniuță din Statutul funcționarilor nu rezultă că, în cazul respingerii implicite a unei cereri, a doua liniuță este inaplicabilă sau că trebuie să se aplice cu prioritate a treia liniuță. De asemenea, respingerea explicită de către EUIPO nu a fost o simplă confirmare a respingerii implicite anterioare, întrucât EUIPO nu a făcut trimitere la respingerea implicită. În plus, elementele diferite de cele ale unei simple confirmări, în special motivarea acesteia, au condus la existența unei decizii noi.

În continuare, recurenta susține că interpretarea Tribunalului contrazice sensul și finalitatea articolului 90 alineatul (1) a doua și a treia teză din Statutul funcționarilor, precum și obiectivul securității juridice. Sensul și finalitatea acestor reglementări constau în primul rând în protecția reclamantului, iar nu în posibilitatea autorității împuternicite să facă numiri, precum în rezultatul interpretării Tribunalului, de a profita de o neîndeplinire a obligațiilor în sens procedural. Obiectivului securității juridice i-ar corespunde mult mai bine interpretarea susținută de recurentă. Pe de o parte, aceasta ar corespunde modului de redactare a articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și, spre deosebire de interpretarea Tribunalului, nu ar inversa sensul acestuia. Pe de altă parte, potrivit interpretării Tribunalului, termenul aferent unei decizii explicite și motivate a autorității împuternicite să facă numiri ar avea o durată diferită, după cum a fost luată sau nu o decizie implicită anterior.

În plus, recurenta invocă o încălcare gravă a drepturilor sale fundamentale la un proces echitabil și la bună administrare. Încălcarea dreptului la un proces echitabil constă în special în faptul că autoritatea împuternicită să facă numiri s-ar folosi de o neîndeplinire a obligațiilor [în ceea ce privește obligația sa de a decide în termen de patru luni cu privire la o cerere, în conformitate cu articolul 90 alineatul (1) din Statutul funcționarilor], pentru a reduce în mod arbitrar termenul în care un reclamant poate răspunde la motivele de respingere comunicate de autoritatea împuternicită să facă numiri. În plus, potrivit interpretării Tribunalului, un reclamant are un risc substanțial mai ridicat, din cauza formulării contrare a articolului 90 alineatul (2) a doua teză și a treia teză a doua liniuță din Statutul funcționarilor, să nu aibă câștig de cauză ca urmare a nerespectării unui termen. În continuare, o interpretare conformă cu drepturile fundamentale a articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor poate conduce numai la rezultatul susținut de recurentă.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 12 februarie 2020 –
YL/Altenrhein Luftfahrt GmbH**

(Cauza C-70/20)

(2020/C 201/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: YL

Intimată: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Întrebarea preliminară

O aterizare dură, dar efectuată totuși în parametrii normali de exploatare a aeronavei, care determină rănirea unui pasager, constituie un accident în sensul articolului 17 alineatul (1) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999, semnată la 9 decembrie 1999 de Comunitatea Europeană și aprobată în numele acesteia prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Decizia Consiliului din 5 aprilie 2001 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional (Convenția de la Montreal) (2001/539/CE) (JO 2001, L 194, p. 38, Ediție specială, 07/vol. p. 112).

Recurs introdus la 14 februarie 2020 de Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „în lichidare” împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a zecea) din 18 decembrie 2019 în cauza T-763/18, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Comisia

(Cauza C-85/20 P)

(2020/C 201/17)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Recurentă: Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „în lichidare” (reprezentant: L. Szabó, ügyvéd)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- declararea recursului ca fiind admisibil și întemeiat și, pe cale de consecință, anularea Ordonanței pronunțate de Tribunal (Camera a zecea) la 18 decembrie 2019, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Commission (T-763/18, nepublicată, EU:T:2019:886), care i-a fost notificată recurenteii în aceeași zi;
- totodată, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe asupra chestiunilor care au făcut obiectul excepției de inadmisibilitate și care nu au fost judecate prin ordonanța pronunțată în primă instanță;
- obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs, cu excepția situației în care cauza se trimite spre rejudecare la Tribunal, caz în care se solicită nepronunțarea asupra cheltuielilor de judecată, acest aspect urmând a fi stabilit prin hotărârea definitivă care urmează a se pronunța în cauză.

Motivele și principalele argumente

I. Calificare juridică eronată a faptelor. Motivare insuficientă

Prin intermediul primului motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul nu a ținut seama în mod corespunzător de situația de incertitudine juridică referitoare la luarea la cunoștință de actele atacate ale Comisiei.